

Stopień rozwoju kultury rocznica urodzin Adama Mickiewicza ~~przypadał~~ w roku bieżącym, setna rocznica śmierci Juliana Słowackiego i Fryderyka Chopina – który obchodził ^{był rok} przypadek – przypadał w dniu urodzin wielkich prenian w naszym kraju, postępując narastania elementów socjalistycznej nocywostoci na wszystkich odcinkach naszego życia społecznego, a więc i elementów kultury socjalistycznej. Jednym z najbardziej znaczących i postępujących faktorów tej polityki kultury socjalistycznej jest przejęcie partyjnej nauki markistowsko-leninowskiej, w danym ujęciu partyjnej nauki o literaturze. Markistowska nauka o literaturze, oparta o pracę prawników osądów historycznych i filozoficno-ideologicznych przepłosicielskości, wsparta wyrobyciem z zamachu ^{jakże usto} tradycji fatigowanych, spychanych i zamazywanych faktów historycznych – powoli nam w całym pełni ^{utraty} utknąć wśród wielkich twórców naszej kultury do tej najgorszej najspuścialszej karty historii, jaka skrywa się historycznym okresem średnioeuropańskim etatu państwowego, planem rewolucyjnym i przybędą ^{politycznym} negatywną ustoju.

Czteroletnia praktyka demokracji ludowej w Polsce pokonała większość ^{utowodniła} przedstawicieli społeczeństwa i jako głosów głosujących i codzienną broń głosującą markosiów myśleło to, co w przeszłości narodu było cenne, wielkie

i postępu. Ni tylko w przeszłości, ale w jasnych i tróz-
eckich siłach naszej współczesności. Właśnie dylekt tenu,
że konieczne jest nam na przykładzie wielkich dis-
kussionów rewolucji październikowej, właśnie dlatego, że
te doświadczenia pozwoliły nam nie błądzić po omacku, nie
juknąć znaćelskich rozmówgajców - ale z całego aparatu
naukowego, marksistycznego i badaczy i rozmawiać z nimi
widać, znaćelskich, umiędziołonych powstania "prolet-
kultury" skojarz o niewielkiej konieczności przyprawa-
dzenia jakiegoś absolutnej linii podziału między teorię kultury
przyszłości a nową kulturą Polski Socjalistycznej. Pisząc
leżem, że "marksizm ... absolutnie nie odnosi się do
cennych zdobyczy epoki burżuazyjnej, a nadto,
przyświeć i przeraczać wszystko, co było cenne w przepo-
drudzyskim rozwoju myśli i kultury ludzkiej!"

Jestli więc mowa o trudnościach juz dawnej peł-
nej oceny i powstawania ogromnego wkładu Adama
Mickiewicza jako skarbu kultury naszej nowej epoki -
na ile akcentować demokrację ludową w Polsce
i ją dorosłemu naszkarego nie ~~zrobić na one z jakich-~~
~~te same~~
kolwiek prób negacji. Pochodzą one raczej stąd, że pow-
stanie partyjnej nauki o literaturze w Polsce zostało
poniekąd opóźnione skutek niedowidzenia naszych stę-
pnych, marksistowskich sił naukowych, skutek braku
jusufa i otwartej polityki stronniczej i kolatorczej naszych
omówień kolatorczych laboratryjnych badaczy historii
ideologicznych, skutek ujętych błądów postawy konso-
nansu wobec niezgodnie z tymi siłami marksistowskiej mowy
kolejne skutki rozumienia tego niezaprzecialnego faktu,

że im święcej, że i zbyciej gęsie wyrostac' na nie, partyku nauka, tym mniej ona gęsie wyrosła - nie w deklaracyjnych formułach, ale w codziennym, konkretnym tworzyu naukowym i kulturalnym swoje oblicie, kiedy zbyt, pełniejszy i bardziej prawdziwy gęsie rozwój wynikł z kulturalnego na drogę postępu, na drogę społeczeństwa socjalistycznej kultury. Tym zbyciej i pełniejszej ukazuje się prawdowa, niektórych milkość Adama Mickiewicza, Józefa Horackiego i Fryderyka Chopina.

Albowiem w precyzenstwie do postawy wobec Adama Mickiewicza zających epoki mierzących przed Gadausa jego twórczości, które stareły się (z) jego ogromnego dorobku artystycznego - ideologicznego wyzywać fragmenty, ugodne dla politycznych terenów konserwatyzm, młodopolskiej zacytowanej konservatywnej reakcji, socjaloformis po cyt bez socjalreformizmu - niezgodnie z nauką zatulną jest jedynie postawa do tego, aby faktycznie trafić na tle jego epoki, na tle tej przeniawej społecznych, ideologicznych i artystycznych wyuskac' prawdę historyczną, tyciącą przenieść i mieć postępować, którego wskadu poety tego co było było błędem, kłosząc a także mierząc tragicznym dramatem w 1900 roku.

Jakże śmieścąc - ~~otte przekładowo~~ wyglądać próbę przeniesienia leprozusia na stopę ojca Adama Mickiewicza i czego przepió stulecia prób komunitatorskich. Na Skarbce br. Tarnowskiego tracią jemu Mickiewicza było wprowadzanie drogi - pośrednictwa Polski z Rosją i Rosji,

„który by Polskę upominiał o umorze Bogu i Kościoła, a Kościół i Boga o tej umorze przekonywał i mądrym upominiał Polskę, iż sprawę, iż duchów i religii nie powinno się” (Stanisław Tarnowski - Historia literatury Polskiej, Tom V - str 150). Sta Enrico Haeckera Mieckiemiu doprowadził do socjalizmu, uważał się za socjalistę, przy czym charakterystyczne jest następujące misterackie jego stonowanie: „Mieckiemiu stał się... płomieniem apostolem kosmopolityzmu, stawiącego syntezę niepodległości i federalnego wysiłku narodów” (Adam Mieckiemiu - Gdy buna ludzi - opracowanie Włodzimierza Emila Haeckera, str XXXVIII).

Na podniesienia swojej tery Enrik Haecker przymierza się do Władysława Mieckiemiu do pierwszych francuskich wydań zbioru antykutów politycznych Adama Mickiewicza (1820) w którym ~~po 1820~~ Władysław pisze:

„Moj ojciec nie obawiał się przebrać się za socjalistę w tym czasie, kiedy ta nowa szczytata na siebie obelgi i cały świat spotkała na drodze”.

Ale tenże jam Władysław Mieckiemiu, ~~widząc~~ (mówiąc) był synem wielkiego ojca, fatniującym pod dyktando ~~zgromadzonym~~ gospodarstwa brazylijskiej wileńskiej spuszczenia się na, gdzie ponownie do wydania Emila Flanneryjona z 1902 r. „La Tribune des Peuples” (po rewolucji 1905 roku) „skarcił się z pionem na ~~zakazanej~~ wyprawie o Meksyk, podkreśla katolicyzm i konapolskym drogo ojca, sporządzał ¹⁹⁰³ ~~zgodę na~~ konwersję Evangelii z aktu ojca, że ~~zakazanej~~ myślą kogo o sprawach religijnych i który fatum pisał 190 traktat, który nastąpiłsuju

glębekimi uważaniem: (nowa socjalizm), ograniczały dalszej użyciu do 1903, który w 1903 r. nie użycie

walkę kapitału i pracy i który sprawiający najgorsze
 zagadnienia burkości do sprawy proletariatu. Jak nie
 pełni ją godnie + zaradnie, który maliży zaradnić my, by
 my nie jest jedynie plagą naszych ^{gabinetów} "Po czym
 błądystwa i Misticiem koniecznych przedmowa ostrożne ostrzeże-
 niem, ~~którego sens da się zanikać w dole o to istotne:~~
 „Vara sojalistom ad Mickiewicu! Myły 1870 a 1907
 to zostały zmiany niewłaściwe: mianem sojalistów moje było
 erwać sobie niewygodnych protektorów, trudne było na nowo
 przerabiać spuszczenia po ojcu, dostosować je do rynku obrotu.
~~Gotuś 34) przepony przepony jest wrokiem się
 W tym błądystwie Mickiewicu nie mógł jednak przekonać
 zatrudniający dłoń robotnika (z represji
 do tego protektorów lądu po 1793 r. losti o A.M.~~
 z 1875 r. w Paryżu, błądystwa doradzające mu, że w roku
 1852, jedzie z prezydentem Senatorem na niej w pociągu,
 siedzi w wagonie obok robotnika, Mickiewicu jak mru-
 myślał głośno:

„Chcecie usłyszeć, co to Francja? – To robotnik
Francji ourzir (robotnik). Arystokracja co' się jemu
 co' swoich prawach gada; to lunatyki, których kryzysowe Mie-
 To w tych sprawach... uregulowanie ponadku rolnego, niepod-
 ległość lektuż rebanych i dysonnych, wiejskie i krętgi sojalistów
 mym duchom estancjonie. Czytelnictwo i kupcy kąpią sobie
 ze wszystkimi i ponadaj: co nawiąże do tego, ale robotnik
 nie kipi i cewa, i powraca my, jeden do oblongów, ... co
 naprawiająca, je nie zliko o charakterze Francji myśli...?

Przytoczenie z metody odznaka bierie kilka
 cytatur, aby pokazać, jak bieradanie upożyczało
 swoje myśl europejskie skarce wobec tak wielkiego życia,
 jakim był Stanisław Mickiewicz, przynoszący polityce

zinty uzupełnić i ją w pełni. Niewątpliwie, decyduje badanie (dziejów polskich) interpretacji Mieczysława Gólbego, z którym się spotkałem na przeszkoleniu do dalszych działań polskiej secesji. Historiografia polskiego muzmaństwa – i nie tylko muzmaństwa. By najmniej nie należy przypuszczać, aby wszystko w pracach muzmańskich badany byłże, bezwzględnie lub niezależnie. Taka postawa byłaby z gruntu fałszywa: muzmańscy, pokolenia badający muzmańskich literatów byli koniunktą z tego, co w pracy muzmańskich innych jaków było prawdziwe, wartościowe i netakie.

Nicmniej jednak klasyczne metody ~~do końca~~ ukazują w pełni prawdy historycznej wielkości Adama Mickiewicza, moje daje nadzieję ta nauka, która respektuje polską kulturalną i obrazowania epoki, o której jako proces historyczny, nauka, respektuje strukturę jako dziedzictwo jedności formy i treści; nauka ~~jest~~ na przykład wykazującej i jej partii, partii nowej jakości, która krytycznie ~~badających~~ podchodzi do swojej ^{Adama} Mickiewicza potrafi krytycznie prawnie i moralnie ^{naukowej} partii podstawiając klasę, która jest jedynym obiektem jedynym obiektem kultury narodowej i ich najcenniejszym wartości.

← I jeśli chodzi o moje przedstawienie, to nie pełny, nie obrzą Adama Mickiewicza – ~~komunistycznych~~ moje były wytyczony. który poprawić myślę królestwo badawcze muzmańskie zarysować moje moje kontury.

II

Taki Rosiaj wracamy do Adama Mickiewicza, i na
 jego lądzie rewolucyjnymi twórcami nowej epoki w Niemczech ~~Polski~~
~~jeżeli w~~ mówiąc o mówiących, podniesienia ruchu robotniczego w Polsce
 a największą uwagę poświęcamy to dla tego, if był on
 jednym jedynym zasłkiem w dążach kultury polskiej,
 który ~~także~~ który do siebie, jak to w soczewce skupił ~~wysokie~~
~~postępu~~, podziękowanie, narastające nurty społeczne - i dźgły
poniedziałkami swojej twórczości literackiej - pełny naprzód
 do kultury kraju, leniwe ~~wszystko~~ świat ~~wszystko~~:
 Kiedyś "o kroku naprzód w artystyczny rozwoju liter-
 kości". Mickiewicz dokonał nie tylko kroku, powstanie
 tego kroku nowa jakość, został dokonany skok.

Nie jest przypadkiem, że Gideon Boy-Zelenski,
 siedząc po lesie w niskich francuskich osiedlach, pracy
 encyklopedystów francuskich i restaurując to z polskim
 zaufaniem osiemnastowiecznym może najbardziej napisać
 tego skoku wyraźnie. Pipe on (F.B.J - str 186):

"Roz, przed pisaniem jakiegoś studium, pogrzebyłem
 się w zapomnianym obnymiej pracy ducha, tryka,
 jakiej dokonała Francja przez kilka wieków. Przed odsiedzeniem
 swego myślineli, pretów, - ery ja nem ibu ich tam było,
 większych i mniejszych. I przeciążając temu olimpię
 a melancolię temu olimpię ubóstwo naszej ówczesnej
 gleby: okrutną czarnotą wieku siedemnastego i wszey
 my pretów osiemnastego: potem te pracowne ale jakże meto
 janodzielne przybyły naszej epoki stanisławskiej, i mor
 odkroić pseudoklasycyzmu... I tak myśląc o swoim

do Mieckiego. Togamto mme zdumienie taki, je ldeo
nigtem odkongi... Fatto! jeden autorik uzywil ten
obnyni skok, ten tytanicny wyskok, aby wykongni^z
z naszego basorka, aby przeby^z z prepas^z, jaka nas duchla
od Europy, i stanzi^z podnym siecze w nizu uzywkszych
trosci^z swata! Jeden autorik eastspis^z w sferze naszego isyka
czulowz pracy nerkow, ssadomy uysick pokoleci, i uzywiz
reni narodze naprawnikjre jaka kedykolnek stworo, naj-
doskonalsze skrypcje, najspacialszy orgau, najbogatszy ~~palet~~
~~obecstw~~ i palet^z malarsk^z. "Gdzie on ~~ze~~ nauczyt^z by

W oym okresie eastpu i ustawnicza ustroju
społecznego kraju, w okresie zatorania pris glacty
jwch pnywlijo^r i praw - to velkie ~~dysku~~ odnowienie
demokratyczne isyka, wprowadzenie do literatury
boga^z etoz ^{kongres} kulturalnego ludu, prewanie zamk-
nuglyo kregu isyko^rgo klas posiadajacych bylo reu-
lucyjnym krokiem tym uzkzym, ze wypredalo mo-
jewi^r sit klapnych i prewianie społecnych. Nie darmo
klasycy oswijui^r tak jak dwiejsi obowizy elitar-
nej kultury myslawskiej - kryweli o isyku pony-
wanek i kult literackich, o obuziamie poroniu
alyslycnego, o barbarzyndzie kulturalnym. A precz
to wprowadzenie isyka potomnego, cokiemu ludu, ta
prasazaja isyka pretyskago - byla prewaniem
frontu ^{klaszowy} pnywlijo^r glacty na jednym &
z węzlowych punktow strategicznych: na odcinku
kulturalnym. Przewanie jednego odcinka frontu -
odnucenie isyka jelon^z; dwior pladeckich - i strona

9

jechali mogły my by i sykiem mas ludziem a literaturą, ^{ludzie}
były ^{naonmas. formy} owoce kulturalnego świata mas. T jeli
dunaj, aby ^{klasy} produktywa ~~stała~~ narodu - proletariatu - jest
w stanie stady - przełamywać na całym frontie
~~zakro~~ wiekowe ustalenia, i polityczne; kulturalne
gospodarcze; kulturalne, gdy Rosja mała stady
^{polityczne} przynieśli wprowadzanie do rynku; uniwersyteci synów
robottusków; chłopów, dając im ich nauki, gdy wiecie
jesteśmy wspólnocenami epoki, w której stany w dle rozwoju
potoku mamy ^(starym prawem) jak najrzadsze problemy i prawdy moga
wykładać najprostszy i najbardziej zrozumiałym i s-
ykiem — uważamy valke o jasne i prostotę języka,
o jego ^{ta nazw ogólnego o sprawności nieni z przyjazem i awansem} ~~szarze~~ ^{szare} i sykiem ludzie sta jedni z odcinków
wali klasy; to treba myśla przewieźć się do golič
Mickiewicza, i unustowane wiadomosci o wie, że ponad
kulturalny idący od jacobinckiej publicystyki opona
polskie odniesienie do Mickiewicza był ~~prawdziwy~~ i wy-
stym naprzód odcinkiem frontu, otoczymy pon
moczenie ^(jemu) polityczno-społeczeństwa głosami
w tym ^(także) dla Adama Mickiewicza. Tu tkwi ^{szczególnie} zdro
jego stabości, precyzji, dramatu i tragedii poety,
który w 36-ym roku swojego życia ponieść tragicę i
24 lat później żył w ciemni swego założonego talentu.

Nie przypadkiem oświadczenie polskie wydobyło
z wieku zapomnienia jednego z najwspanialszych skarb-
ników mowy polskiej, Mikołaja Reja z Nagórów. Nie zapom-
nia Jan Kajadecki prosił w r. 1815 „o syku polskim“
„Język jest prosty, kiedy nowy zarząd, wynalezione mądrzy,

i głębokie pojęcia moje udać się myślę, zrozumiałe i
spójne najbliższym do mowy potocnej. Iszyk ma jeść
zawstanie co do prawidła gramatycznego a prosty w użycze-
niu myśleć i mówić mym i myślą. Prostość Iszyka
jest najpiękniejszą myślą odrobą i cieczą jego dokonaności."

~~iszyk odnawianie ludziem~~ Po za wielkim dokonaniem o "Rocznik
~~demokratyzacji~~ Iszyka ~~Iszyk~~ Mickiewicza odnotowano
przemówienie od oświecenia narodu w postępie i optymizmu
dramatyczne, który od mowa „Do Yacloma helskiego” i „Oby
do miłosierdzia” ciągnie się nicią nieprzerwaną, poprzez wszystkie
zabrania i 190 życiowe i trwające aż do ostatniego
jego życia w Konstantynopolu. Tak to było i jest zatem,
że okresy wielkiego rozwoju i zwolennictwa wolności
są w parze z narządem w postępu, z poczuciem utajnej
sile, z optymizmem i przekonaniami rogałek
i zasianków, rąbków i zastyczek selekcji - producujących
i kogo wie zaułóżty, mówiąc o mówiących spadku ~~Iszyk~~ lebedomającego psychologicznego pesymizmu, gniebanie się przed mostkiem
nietkniętego humanizmu w duchomieszanistkich nastojarach
mimocy i na tym tle stocząc wygrywają powieści Iszyka o prze-
toci stylu, kryjące myślać. ~~Iszyk~~ zapisał ~~Iszyk~~ To jest
trójdem optymizmu i narządu w postępie

Mickiewicz jest jego stycznikiem, połączając swoje odkrycia
z wielkim pokładem artystycznym w literaturze, w 190
chroniąc kulturalny m. Stąd romantyzm Mickiewicza
- w precyministyczne do romantyzmu jasne myślenie -
Krasimierskiego, warszawa widły elementów postępujących, i
trwających, jakże jeśli romantyzm polski wymaga

ponownego rozwarczenia i krytycznej analizy i oricile
najej nauki, to jednakże ~~należy jednak~~ bytoby ~~szy~~ ~~nowej~~ ~~zajmu~~
~~studnić nową~~ ~~plas~~, je uchadanie całokształtu
kierunscii Mickiewicza do swiadectw romantycznych i prowadzi
do wielu upropaciu i do falsovyego obrazu.

Romantyzm, dziedzictwa wieku ma rojne
środa i pochodzenie, rozwiązał się nerómonomicie i przy-
bierał rojne postaci. Przestępstwo i wstępny rozruch
Mickiewicza, Storackiego i Krasimirsiego pod wspólnym namiem
bych wiejskich, jest również bezpośrednie, jak pisała uzo-
janiowa elementów ich romantyzmu. Skoro jednak
mówimy o pośporych i orant nowątyle rewolucyjnych
elementach w romantyzmie mickiewicowskim, a po-
dobne pasma znajdowanej i w romantyzmie Storackiego,
a mally na wstępie Kolka uwag przynosić rojne
rewolucyjnego i pośporego mela w romantyzmie dziedzictwa
wieku i nowej rewolucyjnego romantyzmu najej epoki.

Romantyzm mickiewicowski ma cechy właściwe
zajętej jego epoce odrywania i preciwstawiące idee
i piękno - kęczyństwo. Estetyka mickiewicowska
zawarta preciwstawnoscis myśly piękna i nieugodnego
~~melata myśly~~ koncepcji scenii myśly "Komedia Wallen-
roda", gdy Aldona nie chce potrafić się z Alfem, gdyż
wyobrażenie o ukochanym jest piękniejsze od
jamego ukochanka. Rojne są śródta tej estetyki,
właściwie zajątej nie tylko romantyzmu, ale upły-
pującej w wielu przedach literackich spottocie
~~walci klas~~ klas. W Mickiewicza są one najmniej

trojaki. Po pierwsze, ta estetyka odrywająca się
od niezyskliwości ma śródziemopolskie korzenie, pochodzące z kultury etyki chrześcijańskiej, rozwijającej życie
moralne od padoku płaczu, etyki, która usiłuje
uwiecznić sprzedawcę kłajore. Ta pobratymczość
przydaje silnie moją oddziaływanie na lekturę.
Po drugie, eacha istniejąca precystarność mydy ne-
cytowym ujęciu jest sprzedawcą kłajorego, sprze-
dawcą burzuary, tego - a światowej epoki. Po trzecie /
• Było oczywiście filozofii idealistycznej. To tej
pykno (romantyzmu) było jak gdyby sastępkiem,
uzupełnieniem, uzupełnieniem przed niezyskliwością. Stąd,
że jej estetyki romantycznej tak bliskie sięganie
i drogi do niezyskliwości symbolizmu. *

Kiedy mówimy o romantyzmie naszej epoki,
o romantycznym rewolucyjnym najach major manu
oarszaków nasz obie oii o precystarzaniu niezysklu-
stwa o niezyskliwości, nie o uzupełnianiu ją, ale o
drukowaniu się emocjonalnego i estetycznego. Gadunków
w niezyskowych osiągnięciach, o udobyraniu romantycznego
ponu odnotowy Vayrały i prawy górnika, o wrótko-
we stonie i PAFAWAGU. My precystarzamy nasz
romant realistyczny romantyzm - nieperaniskeeniu
obuwanie niezyskliwości naturalizmu, opłoszniatemu
p statycznemu psychologizmowi czy biologizmowi.
Nasz romantyzm - to pykno życia codziennego, to
pykno tronowa socjalizmu. A. J. Danor powiedział,
że nasza literatura naszej epoki „oznacza powrót

z romantyzmem starego typu, z romantyzmem, który odmawiał obrazów mrocznych życia i mierzących do końca - lewów, odwracał cytelnika od precyzyjności i mroku życia w swat moralnego, w świat utopii? Niedawno Różańska mówiła o tym, że socjalizm stwarza codzienną porządkę, codzienną piękno, codzienną nadzieję emocijonalnego.

~~Stwierdzenie~~ przypominałe swą epokę i swego czasu romantyzm nieskazitelski zawierało wiele elementów rozbójnych postępowych i rewolucyjnych, ~~zawierającego~~ proto mianowanych on wartości nieprzewyjające, z których dnia po dniu mogły jakaś odyzwa do rozwijającej nam literatury.

Romantyzm Adama Mickiewicza był narodziny się z odniesienia ojczyźni i skostniałości neoklasycyzmu, był precyzyjnym uleganiem wolnej caratu, był - jak w Puškinie - klimatem i atmosferą wilei dekabrystów i ~~rewolucyjnych~~ ^{postanowień} narodowych w Polsce, był utwierdzeniem autonomicznym Wiosny Ludów, ~~lub~~ 1848 roku. Jeśli bohater jego Konrad Wallenrod, indywidualista walczący o prawo, walczący zawsze z prawa zmierzał o tym, że była to epoka stawiająca się realnej i żywej rewolucyjnej proletariatu, wstoż epoka czysto plackowych powrotów, wypondrających wielkie ruchy społeczne. Piwnicy Pilnowscy, walczący grzywkami precyzyjnie z tą postolatą, podsywających się przed konrada i niskim „konrade Wallenrode” z takiego historycznego precyzyjnością, jak Karimien Puzak jest precyzyjnością Augusta Blanqui. Tylko w procesie swego rozwoju

oddorsi Mickiewic od individualizmu, przeby ptaków i ptaków
jego mającym w „Dziadach”, evolucja ta nastąpiła zame-
na w 1848 roku. ~~Mickiewicz~~ kryj skonieczne
poniepanie realizmu i mistycyzmu, który nas po raz
szósty wstrząsnął i malał. Tę czynność z katalizatorami, a
złożonoczące stwierdza: „jakżeż taka stara napa, jeżeli
czytamy mię blydy” był synem swojej epoki. Dzieciństwo i
młodzież przeciwników, tacy wielkimi przeciwionkami życia
polskiego.

(i poprzedni romantyczny)
Mimo to, Mikieli rojemu romantycznemu malał na
drogę do horuracji ludowej, bawiąc się niektórymi
i literaturą tej epoki. Siat wyobrażeń, pojęć i mów
ludowych, przeniesione do poezji, w którym Mickiewicz
z elementami jego realizmu, jego odczuwa krywd
społecznych. Statego też „Dziady” wieliszko-korsuńskie,
były pierwszym dramatem romantycznym w Polsce,
będąc jak gdyby stylizowana autobiografia poety —
udowiąz tak silnie mówiąc krywdy społeczne i
tak bardzo nadając się do realizacyjnej realizacji
na scenie.

(podstawa)
Cechą ~~po romantycznemu~~ i poezji Mickiewicza
były nadawane do tego, że moje opow „Ballad i
romantyr” i opow ostatnich latach losańskich, grec
~~do~~ oddziaływanie i stres polityczny jest postulat —
mojego mającym ani jednego uchwa najwzględnego
pisarza Polski, który by nie był aktorem poli-
tycznym. Romantyczny Mickiewicz, mimo egoteku
maski religijnej czy mistycznej — ma prostą

aktywne wobec niezwykłości. Jest dlań aktorem politycznym. Powiedział on kiedyś: „także Twoje stroje, pigielice, cymu nie bębie”. Które stroje polityczne Mickiewicza jest dla niego cymem? „Pan Tadeusz”; „Dzady”; „grzybna” i „Konrad Wallenrod”, „Pilgrzym Polski” i „Trybuna ludu” – to wszystko są aktorami politycznymi, cymy społeczeństwa, nawiązując do aktywności, cymiejskiej, głoszącej rewolucyjną postawę wobec odrzucanej niezwykłości. Tkci w nich bezpośrednie oddanie tego, czym żyje naród, czym żyje lud polski, czym żyją ludzie świata.

Niektórej formie Mickiewicza podlega nie tylko na tym, że malarstwo republikańskie z ludem, ale też republikańskie z ludem dlatego, że malarstwo cieśli i kresułatwia republikańskie oddawanie i truskawki i odnowa i mazanci. I tylko dylektowni mogą wiecie się na takie cymy aktywne. I tylko dlatego staje się tą przekształceniem swojego lata. O czym powinien pamiętać każdy, kto w Polsce ludowej pragnie trwać nie tylko dla republikańskich klasztorów i swojej... reflektów.

Stąd, z tego bezpośredniego spotkania z niezwykłością – realizmem mickiewicowskim. Może zatem utonąć prosimy nie staje się w takim stopniu przekuszonu polskiej realistycznej poezji ~~jak~~ rebus, jak ^{premat} „Pan Tadeusz”. Zadna poesja w Polsce dotąd nie ma takiej trwałości i nie malarstwa takiej powystawczości, jak ten klasyczny poemat

Palec geniura prełyskiego zamknął weko tunny
nad Polską plackę, która zdarzyłaby się umarła.
Pisał o „Panu Tadeuszu” Horacki:

„To czas się cofnąć – i odwrócić lica,
By spojrzeć jeszcze raz... na piękność w dali;
Która takimi głosami zachwyca,
Takim rożanym zachodzi obłokiem...

Takim – snów czasu kog... postąpił krokiem”.

Stanisław Horacki pisał, że „Pan Tadeusz” jest „najlepszym
zakończonym poetyckim utworem geniura na staryj Polsce narodu”.

Ale prełyskie weko tunny nad Polską plackę
zostało ~~zamknięte~~, zamknęte w nocy wiosny 1939 r., a nie w marcu.
Nie taka, jaką w swoim przemowie widział, ale taka,
jaką była w nocy wiosny. Obumierała ona sto lat wieku, i to
i w braku rewolucyjnego życia, rokującą się z duchem Polskiej
plackowej satyry życia narodu do 1939 r., a może i później.

Skoro mowa o realizmie mickiewiczańskim, który
wierał się w jego literaturę romantyczną, i ale w wypadku
„Panu Tadeusza”, którego stojący poza murami prełyskiem
romantyzm, małośią najwyżej swój charakter, należy zastanowić
się jak przy romantyzmie przed utopizacją i
tym typu realizmu z realizmem naszej epoki. Krytycy
realizmu mickiewicza wobec plackowej Polski, byli
wyraźnie artystyczni poza odręcznością nocy wiosny,
zajmującą się niezależnie od krytycznego realizmu Bolesława
H. Prusa t. m. m. m. lepszy jest Eryk Onyszkowicz –
ale juz ~~nie~~ w postaci tej etologicznej jest bardziej
oddalony od naszego krytycznego realizmu naszej epoki.

Krytyczny realizm „Pana Tadeusza” ^{wielu} powstaje w epoce nie był uznany epoki, w której podniósł się rosnącym staranie się proletariatu i nie był uznany się – bo nie mógł być – jego ustawunkowania do obcego świata. Realizm „Pana Tadeusza” jest taką golią przy rozwijaniu z nim blokini, stąd ma wszystkie cechy imigracji, idealizowania, wyrostoporywania tej nieustrości, która nim to przedziela się poprzez wiele prematur. Taki krytyczny realizm może w tym jest być o określonej epoce, może nie ponieważ to bunażniej być aktynem. Nie ma ~~że nie mogę być jednak znak rómańskie miasty~~ tym realizmu, a ~~realizmu~~ ^{obecny w Polsce} ~~na tej epoce, skoro wszelko~~ okresu przejścia prudsocjalistycznego, gdy rodujący, krytyczny realizm to nie obrastać elementami realizmu socjalistycznego, by w epoce socjalizmu się wprowadzić w „~~szczególnie złożonej historii~~ historię nowego typu.

W tym realizmu Mickiewicza odnosiło się sprawnosć. Nie moze bowiem zrozumieć i zgodnie z mową historycznej zyskać Adama Mickiewicza, skoro nie uwzględnia się części sprawności i precyzyjności epoki, skoro nie uwzględnia się savastyctw u naszej sprawności. Wielkie próby stojące za pretyszką i literackim monstrem – są nielogiczne i niesporządzane. Emigrant, oddawany od kraju, zagubiony w nieskończoności i nieskończoności problemów swojej epoki, znajdujący artystę – polityka, rodujący pasję rodujący i głoszenie krytycznym tradycjonalizmu placówki – katolickie,

w moim bloku

citórek cymu i mistyka - był synem swojej epoki, był znanostem jej precyzji. Był też ofiarą dramatu i dat karmi aktorów cyrku w III-wiecznym "Diadom", to bylko w romantycznym dramacie, w sadzającym klasycznym formie mógł ujrzeć swój i swego pokolenia dramat. Tyleż Adama Mickiewicza był synem i synem tego kraju, którego dokonał w myślach i kulturze polskiej - pozostały w ośmiu bogu rodzinnych przekazach emigracji, prowincjalnej i sąsiadkowej w wielkim mieście, podczas gdy synem społeczeństwa politycznego, który rodujący w kraju nie miał żadnych dognatów i nie malował w myślach narodowym układzie się swojej realizacji. Chude jego stabości i upadek nie pomniejszały tego co dokonał w tych niejewelnych wartościach, jakie pozostały literaturze tego kraju i literaturze całego świata. Umierając jako preta, mając 36 lat i pozostały sparalizowany w swej twórczości własnym dramaturgiem i odmianem przekonatora - mistyka Andrzeja Fornalskiego. Był synem 21 lat, jako aktor i polityk, zrywającym się raz po raz do cymów nulada.

Nie jestem synem rodem z kulturą detektystycznego pionowania świata, i mówiąc, że nie przekonuję się w historii świata, bylko Tę Marysiem w walce klas. W epoce Mickiewicza, w rodzinach polskiej emigracji czasy przekonatory obiegały się pacyfikacją tych samych krisze lub zakonów. Dlugi czas gospodarowało mózg emigracji, a po tym w pracach historyków literatury matonka Makryna Muczyńska, ucieczona

W premacji Stora chwycie, o której Krasimski zaz wypisał:
„Makyna tu zguba stanowisko potęguje. Stala się centrum
mistrzowskich objawów, które nigdy zainiżują i ciągle w kos'
cieli portanają. Tą zgubą mówiąca podlegała 13 kwietnia
1940-ko, romana z potęgami tego kraju, jak nigdy Józef
Teresa". Niedawno dopiero ujawniono, że Makyna Moczydłan
ska była rybą agentki ochrony, wysłana na emigrację.
O Toruńskiem skrytce naprawiono dokumenty i powiększenie
mo to ostatnie badania przed wojną - i jeszcze niedawno
~~pracowane~~ w ukopiach ujawnione materiały dowodzą mówiąc
superiorne nowe mury obronne dla tego kraju, który upadł
w cieniu obyczyma.

III

Nieogólnie Duet Adam Mickiewicza, które przyni
ęły do skarbu kultury polskiej i to jego broń
artylistyczną, jego ~~decks~~ poety. ~~Bycie on nie tylko doniekiem~~
~~demokracja ludowa bardziej udostępnia jego~~ duetu masoni
angeli wszystkich pokoleń. Bycie Adam Mickiewic
nauką i elem pokoleniów artystycznych, którym
~~udostępnia~~ historyk - markista, i historyk literatury - mark-
ista niezaplaciła zadań ~~fragmentów i w co~~ w liter-
ackich monografiach okresu popularności, wstążek
stronone przestanki do pełnej syntez. Pierwsze traktaty
analizy rymażaj z literatury storsaniowej.

Historyk - markista niezaplaciła mi być ~~wielu~~
rywal cytatów lub posiedzeń lub zastawień nad
względem autorytetów Władysława Mickiewicza,
aby udowodnić je Mickiewicz był socjalistą, an-

Kolektyw pury oformowany i tworzący poety odradę o tym, że jego nieuchodzły mistyryzm działała rewolucyjnego, a powoli mu odnosić się krytycznie do utopijnego socjalizmu. ^{Tymczasem} Tymczasem tradycyjne maliściutne przyznanie do Napoleona i napoleoniady przekazała mu raz po raz zająć konsekwentne ~~ressa~~ ~~lasy~~ stanowisko, na jakie zdobywali się wzgromadzeni z nim działań mych krajów. Jeśli się nant odnuci styl epoki i maskowania charakteru utopijnego socjalizmu, jeśli się nant przynieje polski saint-jimorium stanowiącego Mieckiewicza miał jednak cechy promocyjne wydania - trudno i fałszywym byłoby w roku ukazania się „Manifestu Komunistycznego” nazywającego socjalistą. Trudno byłoby również historykiem markijskie, gdyby tego nant zaprzagnąć udowodnić, że Adam Mickiewicz był Katolikiem ~~prawosławnym~~, katolickiego chowa, gdyż nader ~~keytymy~~ i realistyczny umysł poety przejęta politykę Watykanu, która weszła od cara Rosji aż do Marshalla wobec Polski zmianom nie ulegała.

Sprawa majanizmu i mistycznych omówień, i podobno nai poety w okresach szczególnie upadku fali rewolucyjnej jest mówionała na tle epoki ^{140 miedzianej} ~~140 miedzianej~~ końca umiejsczonego odriatyzowania wystąpienia caratu. ^{okres} Charakterystyczny poety wynikły z zordarzenia myśly jego rewolucyjnych postaw, toczy a określony m, historycznym ujęciadem się społeczeństw. Nie było dane Mickiewicowi to przesieć, jakie mają wpisując

nam tacy, gdy rewolcyjne premium kulturalne
i odgórne z premium ^{historycznym} politycznym i gospodar-
cym.

Mimo tż wygradowości i stopniu procesu
ideologicznego epoki oraz ich ratowania w tradycji
Mickiewicza – jest jedna nienierwanie, twarta i moje
najistotniejsza cecha w całości jego twórczości, ¹⁷⁹⁸⁻¹⁸¹⁵ która
czyli go bliższym niż kogokolwiek z innymi XIX wieku
najpijn epoce, która czyli go prekursorem jednego
z najistotniejszych fundamentalnych elementów
^{historycznej} poletaiackiej: Mickiewicz był i pozostał
stale nimnym, rewolucyjnym demokratyczno-inteligen-
talistą, tak jak i jego

Od mury „do Jachma Lelewele”, gdy
poni:

„A Stońce Prawdy wschoǳe nie na zachód;
Róźnie elgnie każdego plenarnego narodu
I dniu roso lubiące każdej rozprawi ojczyznie,
Wystanie ziemie i ludy poczyta za blizne”
popr. „Konrada Wallenroda”, gdzie nie zapomni dodać:

„Juj dość! zemsty! I Numer sz ledie!
popr. „Dzady” Rudeński i preciwstawnie caratu
– dekahyston i wiez, do przyjaciół Moskals”,
popr. międzynarodowe motywy „Krieg Naroda
i pulchnego Polskiego”, popr. „Pana Tadeusza”
i postać Rykora i postać Sankla, i w swich wykładach
o historii literatury literatur stowiańskich, i nadz
wystawie w „Tytułach ludów” – aż do ostatnich

Achicewa w Konstantynopolu - poroztad Mickiewicz
w swojej literaturze, w swym odrzuceniu, w swej konsygnacji
przepowiadaniu internacjonalistyzmu.

Jest on zarazem i wydanie precierniskiem bim-
nego i ekspresyjnego internacjonalizmu. Skoro w „ordre do
Młodzieży” poniżej „gratt nach sie grattem odesska”
^{prostowanie lenin nowy} (Mickiewicz w „Księgach Narodu” mawiający Potakowi, aby
walczył wojnę, w każdym kraju, gdzie to się walczy
o wolność): „do góry tylko w Europie jest nasz wolność
i walka o nie, tam jest walka o Ojczyznę; za tę
walkę być się wszyscy powinni.

„Ponadawcza dla mnie narodom: nie skradajcie
broń, póki nieprzyjaciel tym razem przekrącił
scenę warię; ale w ponadawcze narodom: nie skradaj-
cie broń, póki despotycznym tym razem jidę przekrącić
wolnej”!

Jest w piśmie Adama Mickiewicza duże poczucie
współnoty europejskiej, zeō precierniska ^{rewolucyjnego} demokracji
europejskiej - demokracji amerykańskiej, która, nie
jest doskonałej ugruntowanej, z nowych however nowo-
nych i rozwiniętych, że wolność Polski jest uwarunkowana
wolnością w Europie, że może być wygrana nie skarci
i zorganizowanymi reakcyjnymi regnami, ale jedyne
wygaśnięciem wolności. Skąd tegorocznego Mickiewicza, skąd
jego stonów do ludu francuskiego, do rewolucyjnego stanowiska,
skąd jego przesłanie z dnia 15 marca 1849:

„Potężenie Europy jest takie, że odtąd staje się
niepodobniectwem, by jakiś lud kroczył o dosobiony

po Rosji postępu, pod grozg, że nigdy same z gubią, narządzając tym sprawiem sprawę wspólną!"

Stąd konsekwencja i następstwem rukanie sprawy narodowej wśród rewolucjonistów rosyjskich. Obrona katedrального okręgu ~~zamożnego~~ ^{przytulnego} Sankt Petersburga pod kierownictwem Andrzeja Tocionego, uznany w nawiązaniu "narodowemu case" – przypominał Mieczysław Stachiewicz podziękując myślą cesarzowi a narodowi rosyjskiemu i rewolucjonistom roli i funkcji rewolucyjnej. Henryk Skarżyński, w ~~prawny~~ ^{najlepsze} pośpiechu, poza ukazaniem się po swoim nowego osiedlenia w Pradze i telefonie tymu – Adama Stachiewicza, pisał:

"... Mieczysław daleki był od pauslavizmu nie tylko politycznego, ale i religijnego, choć wiązał myślą narodową stociańską chęcią podkreślać ją w piętnowym kursie znaczenia jest w tym wykazie zakończenie prelekcji IX z 26 stycznia 1841 r.:

"... Otoż i Norwae nie powinieli sporządzać się, żeby ich mogła zgromadzić fruuna skonserwatywnej albo ponadna obietnica, jakiej upodobanej formy nigdy nie da; dokarai tego potrafiliaby kiedyś idea ponadna, wielka idea, z której objęcią ich przyniosć i przynieść.". (Str. 195)

Mieczysław wraca do struktur Mieczysława i Paryskiego, do 190 kultu dla dekabrystów, do 190 kultu rosyjskiego programu do ^{postępu} kultury rosyjskiej. Mieczysław erozanicze tą mocą rewolucji Rosji z zadaniem wolności narodu jest mader istotny, gdyż wyodbywa się i precyzowania

nieporządkowemu, a zblize do tradycji Waclawskiego, a stara do naszej postawy.

Demokrata-internacjonalista Mickiewicz miał
mniej zrozumienia dla istotnej drogi rozwoju sojuszu
nowego typu - angażu pokolenia jego następców. ramach
jego stary. Jest bowiem istotna i głęboka rozuvisa między
stosunkiem Polski ludowej do Związku Radzieckiego,
a tą tradycją, jaka ciągnie się od Wielopolskiego.
Nas nie wie mąż tego typu w prezydencji narodowej z tymi;
co z charatem współpracował; a wszystko tego z tymi;
ktony ten charat evaluali: Dlatego obca i wroga nam
jest Tarczynica, a bliski jest Kostuszko, obcy i wrogi
jest Wielopolski, a bliski Adam Mickiewicz. Bliscy
są wszyscy ci, którzy do postawa Piłsudskiego Proletariatu
odcuniali ćwicząc z każdym przejawem suchu rolnictwa
nego przeciwko caratowi. I przykładali ^{wraż} do 140 obalam.

Dlatego też G. Skodler i ^{wraż} wrogie jest pojęcie
ponięcia kart i postawienia znaku równości
miedzy ~~szczególnie narodów~~ narodów nienowym nieporządkowym
miedzim a naszym sąsiadem z ZSRR. Sojusz z ZSRR
wynika nie tylko z wspólnych interesów obu państw,
wyplýwa on z jednorodności krajowego ich obyczaju,
wynika z myśl narodowej jedności proletariatu,
walczącego o pogodzi i unicestwianiającego sojalsmu.

Istotą tego czynnictwa nasza z postawą demokraty,
internacjonalisty; rewolucjonisty Adama Mickiewicza.
I dlatego też mówimy w nim nie tylko wielkiego
demokratycznego naszej kultury, nie tylko genialnego
prekara; ale i ~~politycznego mechanizmu~~
~~bytu politycznego~~ z ZSRR. mysl' polityczny